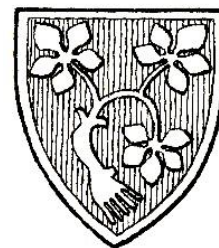

zprávy

roudnické farnosti

51. číslo – prosinec 2019

Tři králové se už pomalu blíží...

Rok se chýlí ke konci a charita začíná s přípravami na jubilejní 20. Tříkrálovou sbírku. Zahájíme ji tradičně 1. ledna 2020 novoročním výstupem tří králů a jejich četného doprovodu na horu Říp. Při této příležitosti srdečně zveme všechny farníky na novoroční mši svatou v rotundě sv. Vojtěcha a Jiří, kterou přijede z Prahy sloužit P. Jan

Balík a slavnostně zde odstartuje 20. tříkrálovou sbírku v pražské diecézi. Součástí programu otce Jana na Řípu je i požehnání nově instalovaného betléma z dílny paní Jiřiny Šustrové a Kateřiny Hejdové v naší rotundě. Skupinky koledníků vyjdou do terénu poprvé v sobotu 4. ledna a koledovat se bude do neděle 12. ledna 2020 - v Roudnici nad Labem, Budyni nad Ohří a okolních obcích Podřipského vikariátu. Během víkendu 4. - 5. ledna plánujeme koledovat během celého dne. V neděli 5. ledna přivítáme tři krále na mši svaté v kostele. V pondělí 6. ledna bychom rádi s koledníky obešli roudnické školy, školky, obchody, úřady, firmy, či potěšili seniory v domovech důchodců. Koledování pak bude opět pokračovat přes víkend 11. - 12. ledna 2020. Pokud máte zájem, máte možnost objednat si návštěvu 3 králů přímo na určitý termín (den a hodinu) a tak se nestane, že bychom Vás obešli, případně nezastihli doma. Vyhledejte mě v kostele a určitě se domluvíme.

Touto cestou si dovoluujeme oslovit zájemce z řad dětí a mládeže, ale i dospělé farníky, aby se společně s námi opět stali součástí největší celostátní sbírky v České republice. Menší děti a žáci základních škol jako koledníci, mládež od 15 let jako vedoucí skupinek koledníků a „dospěláci“ pomůžou s tím, co bude potřeba. Nábor koledníků zahájíme v druhé polovině prosince. Bližší informace o sbírce, náboru koledníků a dobrovolníků se dozvíte přímo v kostele osobně ode mne, z naší nástěnky, z letáčků v Klášterním klubu, případně z našich webových stránek www.charitaroudnice.cz.

Charita informuje...

V roudnické charitě došlo k personální změně na postu ředitelky (statutárního zástupce organizace). Po dlouhých 18 letech ve vedení charity odešla k 30. 11. 2019 Ing. Zdenka Pětníková. Na její místo byla od 1. 12. 2019 jmenována Ing. Marcela Lysáčková, která v organizaci pracovala 13 let na pozici zástupkyně ředitelky.

S odcházející ředitelkou Ing. Pětníkovou se přišli v pátek 29. 11. 2019 oficiálně rozloučit a poděkovat jí za skvěle odvedenou práci zástupci zřizovatele - Arcibiskupství pražského - P. Jan Balík, Arcidiecézní charity Praha - Pavel Šimek a naší farnosti - P. Martin Brousil. Při této příležitosti předali nové ředitelce jmenovací dekret a popřáli hodně zdaru a Božího požehnání v nové funkci.

Charita děkuje...

Milí farníci, příznivci roudnické charity, chtěla bych vám z celého srdce poděkovat za vaši pomoc, dary a modlitby, kterými jste nás i v letošním roce zahrnovali. Chci poděkovat těm z vás, kteří jste se aktivně zúčastnili Tříkrálové sbírky, pomohli rodině z naší farnosti svým postním příspěvkem, zašli nakoupit do supermarketu TESCO v rámci Sběrky potravin, zapojili se do akce Vánoční krabice od bot, zajistili část mikulášské nadílky, poslali nám finanční dary a neustále nás podporujete svou modlitbou při mších svatých na charitě. Díky vám můžeme pomáhat potřebným a přitom šířit Boží poselství mezi ostatní lidi. Prosím, zachovejte nám svou přízeň a štědrost i do budoucna.

Charita přeje...

Klidné a spokojené prožití adventní doby a požehnané vánoční svátky vám i vašim blízkým.

Marcela Lysáčková

KDO JE KDO

S paní Hanou Pechovou jsme si povídali částečně na faře po biblickém čtení a částečně u ní doma, protože jak bývá mým zvykem, zapomněl jsem napoprvé pořídit její fotku. Vyfotil jsem ji tedy u ní doma na svůj mobil. Paní Hana mi pak nabídla, že mi ukáže fotky svého pravnoučete a velice mě překvapila, když vytáhla také chytrý telefon a suverénně v něm začala listovat. „Přála jsem si ho od rodiny k 85. narozeninám“, dodala, když

zaznamenala můj údiv.

Odkud pocházíte?

Narodila jsem se v Praze. Má matka byla po porodu nemocná. Měla trombózu. Tenkrát nebyla antibiotika, tak s tím zůstala na Bulovce. Já tam s ní byla také, ale doktoři doporučili mému otci, že domácí péče by byla lepší. Tak se otec zeptal mé tety, té bylo tenkrát 50 let, jestli by se o mě nestarala. Ona byla svobodná a měla obavu starat se o tak malé děcko, ale pak na doporučení známého primáře se mě ujala, a tak mi vlastně také zachránila život.

Jak dlouho jste byla u tety?

Rodiče se přestěhovali do Vodňan, protože otec tam vyučoval na rybářské škole, ale já jsem často bývala tady v Roudnici u tetinek.

I po tom, co se maminka vrátila z nemocnice?

Maminka už na Bulovce přestala chodit. Tetinka jí pak našla ošetřovatelku a ta jí učila znovu chodit. V roce 1941, za války, tetinky chtěly, abychom bydleli pohromadě. Obstaraly mému otci místo na hospodářské škole v Roudnici, a tak jsme se přestěhovali. Chodila jsem ve Vodňanech do první třídy. Vyrůstala jsem v Roudnici a po válce jsem začala chodit na gymnázium. Co se víry týká, tak všichni, tetinky i rodiče, byli velice zbožní a tetinka chodila zpívat do chrámového sboru a já jako předškolní jsem chodila s ní a hrála jsem si na kůru.

Vzpomínáte na nějaké konkrétní faráře?

Vzpomínám na pana Zdeňka Korejse, ke kterému jsem chodila zpívat do dětského sboru. Taky si vzpomínám na faráře Pikoru, který mě měl ve škole na náboženství.

To chodil za války vyučovat do školy?

I za války jsme měli ve škole náboženství.

Vybaví se vám nějaké konkrétní zážitky z toho válečného období?

Ke konci války byly všechny školy obsazeny, a tak jsme chodili jednou týdně pro úkoly do kina Sokol. Třeba něco narýsovat. Ale to mi vždy rýsoval otec. Já na to moc nebyla.

Vzpomenete si na bombardování Roudnice na konci války?

Bombardovali hlavně Kralupy. A když to tam házeli, tak to bylo vidět i z Roudnice. My jsme se museli schovávat do sklepa. To poslední bombardování si nevybavím, ale vzpomínám si, když jsme se pak byly podívat s tetinkou na škody.

Jak jste vnímala Němce, když jste je tu potkávala?

My jsme se jich jako děti báli. Byli ozbrojení. Hrávali jsme si na hřišti v té hospodářské škole, ale když to Němci zabrali, tak jsme tam nesměli, pod pohrůžkou zastřelení. Rodiče mi to dlouho vysvětlovali, abych se nikým na to hřiště nenechala zlákat. Když válka skončila, tak mi bylo 11 let. Všechno bylo na lístky, nesmělo se mluvit německy.

Němce tu prý věšeli na lampy?

Pověsili i pana Marata, zubaře, který mi ošetřoval zub. Moc jsem ho litovala. Nesměla jsem se na to jít dívat, ani rodiče nebyli, ale večer pak byla oslava. Ples. Na moji matku šila domácí švadlena šaty.

Jak se to obracelo po válce?

Otec vstoupil do lidové strany a stal se předsedou v Roudnici. Nehodlal vstoupit ke komunistům, i když už tam všichni ostatní profesori byli. Hrozili mu vyhazovem. Matka se nechtěla stěhovat z Roudnice. Tak jako poslední nakonec do strany vstoupil.

A co kostel?

Otec stále chodil do kostela. A soudruzi mu vyčítali, že se to moc neshoduje s ideologií a otec se odvolával na Lenina, že napsal o víře cosi kladného. Říkal, že o tom bude přemýšlet a když zjistí, že nedělá správně, tak chodit přestane. A chodil dál. V roce 52 jsem dělala maturitu a zároveň jsem chodila v Praze k panu profesorovi z konzervatoře studovat klavír. Chtěla jsem hlavně studovat chemii. I zkoušky jsem udělala, ale pochopitelně mě nepřijali. Mamka pak potkala paní Klárovou, která tu učila na hudební škole a ta jí doporučila, že bych mohla učit externě na klavír. Pan ředitel mě poslal na přezkoušení do Mostu. Pak jsem udělala zkoušku na konzervatoři a 20 let jsem zůstala na Lidové škole umění a učila klavír. Ale ta doba a režim na mě přirozeně působily a já tomu poněkud uvěřila a vzala jsem si za manžela důstojníka, nevěřícího a měla s ním tři děti. Pak jsem poznala, že to nebylo úplně dobré rozhodnutí. Doma jsme se nemodlili. Ale děti jsou křtěné a biřmované všechny tři.

Jak to viděl manžel?

No, nevěděl o tom. Tedy o křtu ano. S tím souhlasil. My měli svatbu v kostele u Ludmily v Praze. Děti jsem přihlásila na náboženství, ale do rozvrhu jsem napsala jen „zájmový kroužek“. On se mě pak ptal, co je to za kroužek, protože rozvrhy dětem kontroloval. A já řekla, že je to něco od pionýra.

Nikdy se nedověděl, že chodí na faru?

Myslím, že ne. Ale uchytilo se to v nich. Syn Karel pak nechal své děti studovat Křesťanské gymnázium. Chodí do kostela. Manžel říkal, že když ode mě mají náboženství, tak on je bude učit marx-leninismus. Ale tomu moc nedávali. Spíš chtěli hrát na kytary.

Změnil někdy manžel názor?

Moc nám to neklapalo. Když přišla okupační vojska, tak se postavil proti a oni ho pak, jak už se to tak dělalo, přeložili do Prahy a povýšili. Bydleli jsme v Litoměřicích a on dojížděl jen na víkendy. Namluvil si v Praze sekretářku a rozvedli jsme se. Po dvaceti dvou letech. Osm let jsem byla sama a pak jsem potkala Pecha. Vzali jsme se. Měl mě rád. A je to 14 let, co jsem ho dochovala k smrti.

Do Roudnice jste se tedy vrátila až později. Jak jste se dostala na biblické lekce?

V roce 2010 jsem onemocněla zánětem slinivky. Lékaři už mě připravovali na smrt. Ležela jsem v nemocnici, žíly už nepřijímaly roztoky z kapačky. Živilí mě rohlíkem a vývarem. Podepsala jsem reverz a odešla z nemocnice. Druhý den jsem šla na poštu platit složenky a na Vinohradské třídě jsem upadla na přechodu. Radši jsem pak šla na vyšetření a rentgen a sestřička na ortopedii chtěla vidět zprávu z nemocnice. Dost se podivila, když se v prognóze dočetla o smrti. A když jsem se pak šla hlásit k obvodní lékařce a když se tam sestra podívala do počítače a viděla zprávu z nemocnice, tak se mě ptala, jestli jsem to opravdu já. Z vděku za to, že jsem přežila, jsem se šla přihlásit na katechismus dospělých k Nesvětějšímu srdci Páně, a také jsem tam pak chodila uklízet. Také jsem chodila na lektorské kurzy u Svatého Salvátora. V Roudnici se pak uvolnil byt, tak jsem se vrátila do Roudnice. Je to má farnost, vyrostla jsem tu, byly tu pokřtěny mé děti. Na nástěnce jsem si pak přečetla, že se tu konají biblická čtení, tak jsem se přihlásila.

Blíží se Vánoce. Vybavíte si nějaké válečné nebo poválečné zážitky z Vánoc?

Tenkrát jsme ve sboru zpívali na Půlnoční „Královno nebeských říší, aleluja.“ Mně se to moc líbilo. Já ty Půlnoční měla moc ráda. A na gymnáziu jsme pak měli psát práci na téma „Můj nejkrásnější den“, a tak jsem popisovala Štědrý den a půlnoční mši svatou a ta má práce se umístila na třetím místě. I když byl socialismus.

Velice vám děkuji za vyprávění a přeji krásné, pokojné a požehnané svátky.

Jan Horák

CO BYLO

DĚTI PATŘÍ DO LESA

Dětský výlet, který jsme podnikli v sobotu 16. 11., ve skutečnosti přinesl mnoho výzev, ale i spoustu šťastných „náhod“. Devět dětí a tři lektorky vyrazily v nádherném ranním počasí (ačkoli jsme se všichni chystali na deštivou variantu). Po klidné procházce Opárenským údolím se se stoupajícím terénem pomalu vplížila krize, která vyvrcholila těsně před vrcholem Lovoše, kdy děti podnikly dokonce hlasování. Stojí za to přes všechnu únavu vyšplhat až na kopec, nebo se vzdáme a zamíříme zpátky na vlak? Po delším rozhodování převážil hlas těch, kdo tvrdili, že obrátit se těsně pod vrcholem by byl nesmysl. Starší děti motivovaly mladší (posledních pár metrů jsme vyběhli!), a nakonec jsme mohli na vrcholu Lovoše pouštět draky do krásné scenerie podzimního slunce zapadajícího v kopcích Středohoří.

Do těch šťastných nenáhod počítám i to, že tma padla přesně ve chvíli, kdy jsme z lesa vyšli do polí, a bez sledování hodinek dorazili na vlakovou stanici pět minut před příjezdem vlaku. A přestože jsme na výletě ušli hodně, zjevně to nestačilo, protože děti začaly volat po výpravě delší, třeba přespávací.

Takže stručně - vyhlížíme teplejší počasí a dobrodružnější akce!

Barbora Matiašová

JAK MĚ OBNOVILA DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLÁDEŽ

Vždycky jim říkám, že samostatnost je základ. Musela jsem ještě doobstarat klub, za hodinu vyšla nahoru na faru a kolem stolu sedělo 16 mladých u právě dovažené večeře. Někdo mi podal talíř: „Nemluv a jez.“ (Už jim to o té samostatnosti říkat nebudu, proč taky.)

Bylo těsně před 17. listopadem. Požádali jsme Tomáše Petráka, aby nám přišel vyprávět o revoluci, nejlépe takové perličky, co se nehodilo líčit dopoledne na gymplu, ale mezi námi farníky se sdílet dají. Spíš jsme si ale hezky povídali, o strachu, o naději, že má smysl zkoušet věci měnit, i když se to zdá sotva možné, o zodpovědnosti, nesamozřejmosti... Áňa Štorová pro nás připravila modlitbu za naši zemi, svobodu, budoucnost i minulost a Tomáš Laube vedl zpěv žalmů. V kostele byla taková ta první brutální zima, myslela jsem, že – i když zabalení do dek a spacáků – vydržíme sotva 20 minut. Ale přicházely další a další přímluvy a díky, další a další nápady, co a koho je třeba svěřit do Božích rukou, že po hodině se první začali vrtět ne mládežníci, ale my starší. Pak jsme si v teple povídali o svaté Anežce a zkoušeli jsme, nakolik si dovedeme představit zvrát mezi princeznovským životem a řeholním minimalismem. Zkoušeli jsme si psát seznamy, co si umíme představit, že z našich životů zmizí, a bez čeho se obejít nedovedeme ani v představě. To už byla skoro půlnoc, někdo musel jít domů, zbylí si místo večerníčku pustili záznam z oslavy Anežčiny kanonizace v pražské katedrále v prosinci 1989. (Ke hře „najdi pana faráře starého stejně, jako je teď Áňa“ jsme se nepřiznali, tohle je zkouška, jestli v adventu stíhá číst Zprávy.) Byly nápady i chutě na noční adoraci, reálně jsme zvážili síly – a reálně přiznali, že na to nemáme, že jsme po celém týdnu příliš unavení. Ráno jsem na domluvený čas snídaně přicházela se skepsí a představou, že si budu muset desetkrát zahrát na vzkříšení Jairovy dcery – ale zase jsem se mýlila. Čekala mě hotová snídaně, horký čaj a dost milí lidé. Trochu jsme povídali o tom, že už jsme dlouho nebyli na pouti v Římě a že bychom možná mohli začít plánovat... Díky všem. Do připomínek 17. listopadu jsem vstoupila s pocitem, že se o budoucnost nemusím obávat.

DÍKY ZA VĚNCE A MIKULÁŠE

Díky za akce, které otvírají adventní dobu – a které jsou každoročně dost intenzivní. Vytvořili a ihned jsme prodali asi 25 adventních věnců, zisk (něco přes 3500,-Kč) pomůže zahradě. Věncům jsme se v klubu věnovali celý den v sobotu 30. 11., pomocníci přicházeli a odcházeli v tak dobře načasovaných rozestupech, že se nás vystříдалo poměrně hodně, aniž bychom o sebe zakopávali. Zakopávat jsme začali jen kvůli výpadku proudu – pobavilo a potěšilo mě, jak to nikoho nerozhodilo, zapálili jsme svíčky, pokračovali v práci po hmatu a kávu si vařili v kuchyni na plynu. Díky i za Mikuláše všem, kdo jakkoli pomohli, zvláště nebeské a pekelné posádce za přípravu i realizaci. Asi se budu ještě nějakou dobu vzpomínat ze skutečnosti, kolik návštěvníků se nechalo od čertů svést z cesty, kterou jim ukazoval anděl. Ach jo. Tak naostro v životě snad lépe! ☺

Zuzana Horáková

CO BUDE

PROSBA O POMOC

Díky, že z kostela zmizely letáky s adventní nabídkou pro veřejnost – a že nejen zmizely, ale našly díky vám své adresáty. Zahrada plná lidí na Mikuláše snad byla důkazem, že dorazily, kam měly. Vzadu v kostele se ovšem objevuje další várka – tentokrát s programem vánočním. A také tabulky pro upsání se ke službám hlídání kostela. Kromě tradičního Štědrého dne (vloni kostelem prošlo asi 500 lidí jen tak, mimo mše) chceme letos přidat ještě možnost navštívit betlém a zastavit se v tichu na Silvestra a Nový rok. Moc prosím, rozdejte pozvánky; přijďte na hodinu rozjímat do kostela. Předem díky!

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

Na dvorku před klubem jsou k dostání stromečky, borovice od lokálního pěstitele z vědomického lesa. Ceny jsou příznivé, výšku je možné přizpůsobit, pilu máme. Pokud si stromek nemůžete odnést hned, můžete si ho koupit/rezervovat a odnést později. Když si je nekoupíte, budou všechny v kostele – a to bude džungle! ☺ **Pálit doslouživší stromky budeme na ohni 25. 1.**

J. J. RYBA: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

Koncertní provedení „Rybovky“ se koná **v pátek 20. 12. v 18.30.** Účinkuje Pěvecký sbor Ústěk. Doporučené vstupné 100,-. Po koncertě se můžete ohřát v Klášterním klubu.

PAN DĚKAN ŠTASTNÝ SLAVÍ 25 LET KNĚŽSTVÍ

Slavit a děkovat spolu s ním můžeme v **pátek 13. 12. v 17.30** bude v kostele sloužena východní liturgie, které se zúčastní také řeckokatolický biskup Mons. Ladislav Hučko.

BRATŘÍČCI NA ŘÍPU

Adventní a vánoční lidové písně v chlapském podání Bratříčků ze Slovácka je velmi povzbudivá a nabíjející záležitost. Natolik, že má cenu se za nimi vydat na Říp. Bratříčci zpívají na Řípu v **neděli 15. 12. ve 13.30.**

ŠTĚDRÝ DEN V KOSTELE A KLÁŠTEŘE

- v 7.00 se konají roráty
- kostel a klášter je přístupný od 10.00 do 16.00.
- prohlédněte si starý vyřezávaný betlém
- odnese si domů Betlémské světlo (nezapomeňte svíčku ve sklenici nebo lucernu)
- zúčastněte se komentované prohlídky kostela a kláštera zaměřené na vánoční tematiku – v 10.00 a 14.00, vstupné dobrovolné.
- vánoční mše se konají v 16.00 a v 00.00.
- možnost zúčastnit se zvonění přede mší – sraz v 15.15 na zvonici – vstup shora, ulicí U Zvonice
- Klášterní klub je otevřen od 10.00 do 18.00 a po půlnoční mši. Zveme vás (nejen) na grog!
- navštivte ovčí chlívek a nasajte atmosféru Betléma – od 10.00 do 18.00

SILVESTR V KLUBU

V 17.00 se koná mše na poděkování za uplynulý rok. Od 18.00 bude otevřen Klášterní klub k přátelskému posezení a pokojnému oslavování bez televize a bez rachejtlí. K dispozici bude alko i nealko občerstvení za dobrovolný příspěvek, snad se podaří mít i točené pivo z minipivovaru, vezměte s sebou něco dobrého k snědku.

Zuzana Horáková

PUTOVÁNÍ PO PODŘIPSKÝCH BETLÉMECH

Nový betlém z dílny Jiřiny Šustrové bude o vánočních svátcích vystaven v rotundě na Řípu. Spolu s ním mohou návštěvníci vidět také tradiční historický betlém v kostele Narození Panny Marie v Roudnici nad Labem a unikátní pohyblivý betlém z kukuřičného šustí v Bechlíně. Na Silvestra a na Nový rok lze všechny tři betlémy vidět v jediný den.

Betlém v kostele Narození Panny Marie: otevřeno 24.12. (Štědrý den) 10:00 – 16:00, 31.12. (Silvestr) 10:00 – 17:00, 1.1. (Nový rok) 14:00 – 17:00

Betlém v rotundě sv. Jiří a sv. Vojtěcha na Řípu: otevřeno 28. 12., 29. 12., 31. 12., 1. 1. v čase 12:00 – 15:00

Podřipský pohyblivý betlém v Bechlíně: otevřeno každý den 11:00 – 18:00, 24.12. (Štědrý den) 11:00 – 16:00

Tomáš Buryška

PROGRAM

- po 9. 12. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu, mše v Roudnici v 18.00
út 10. 12. Památka Panny Marie Loretánské, mše v Roudnici v 18.00
čt 12. 12. Památka Panny Marie Guadalupské, mše v Roudnici v 18.00
pá 13. 12. Klub neznabohů – adventní vydání, 18.00; východní liturgie k 25. výročí kněžského svěcení Ludvíka Šťastného – 17.30
ne 15. 12. Bratříčci na Řípu, 13.30
pá 20. 12. Rybova Česká mše vánoční - koncert, 18.30

od út 17. 12. roráty denně (kromě neděle 22. 12.), 7.00

PŘEDVÁNOČNÍ ZPOVÍDÁNÍ

- st 18. 12. * 17.30 – 19.30
čt 19. 12. * 17.30 – 19.30 (d. p. Brousil, Šťastný, Masařík, Čepí)

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

- út 24. 12.** * 16.00 Roudnice, 22.00 Cítov, 22.00 Černouček, 24.00 Roudnice
st 25. 12. * 9.30 Roudnice, 9.30 Černouček, 11.00 Cítov, 11.00 Bechlín, 18.00 Roudnice
čt 26. 12. * 9.30 Roudnice, 16.00 Straškov
pá 27. 12. * 10.30 Krabčice (BS), 17.30 Roudnice (kaple)
so 28. 12. * 16.00 Vliněves, 18.00 Roudnice
ne 29. 12. * 9.30 Roudnice, 9.30 Horní Beřkovice (psych. nemocnice), 11.00 Cítov (kaple), 11.00 Bechlín (BS)
út 31. 12. * 17.00 Roudnice
st 1. 1. * 9.30 Černouček, 10.30 Roudnice, 11.00 Cítov (kaple), 15.00 Říp (zahájení Tříkrálové sbírky, oslavuje d. p. Jan Balík)

1. - 12. 1. Tříkrálová sbírka na Podřipsku a Budyňsku

Adventní prohlídky: neděle 1. 12., 8. 12., 15. 12., 22. 12. vždy v 16:00

Vánoční prohlídky: úterý 24. 12. (Štědrý den) v 10:00 a 14:00

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.